

Her bede vi kun om, at man vil hjælpe os til at kunne optage Konkurrencen med Udlandet under saavidt lige Vilkaar, og især bede vi om det her, hvor det kan ske uden at skade Andres Interesser. Thi imellem saa modstridende Interesser som Aalborg og Randers Byers har det dog vist sig, at man som et Kompromis kunde fra begge Sider gaa ind paa en Bane fra Løgstør til Arden, og med Hensyn til Byerne Løgstør og Hobro vil Ingen benægte, at Veien imellem disse ikke bliver længere end Veien om ad Aalestrup, og at det ikke kan være til Skade for disse at komme i Forbindelse med Udlandets bedste Egne. Ingen af Kjøbstæderne vil tabe ved at forhandle endel indenlandst, istedetfor udelukkende udenlandst Tømmer.

Himmerlands Agerbrug forlanger ogsaa Arden-Linien, især om denne blev en Gaffelbane, som Aalborg og Viborg forlange, med Endepunkterne Løgstør, Arden, Viborg, der vilde bringe hele vor Egn et mægtigt Fremstridt og fuldt forrente sig ved vort Amts forøgede Statteevne.

Banen Arden—Løgstør vil være billigere at anlægge og billigere at drive end Banen Hobro—Løgstør og især forrente sig langt bedre, da den vil faae Masser af Produkter fra Skovene at transportere, som ellers aldrig vil naae Banen.

Endelig kan det ikke noksom fremhæves, hvilken overordentlig stor Betydning Skovbruget har for hele Egnens Arbejderbefolkning, samt for Udvikling af den altid dertil knyttede Husflid og forskjellige industrielle Foretagender.

Det bør ikke overses, at Skovbruget netop giver godt og sikkert Arbejde under Vinterens Arbejdsløshed; det bør ikke overses, at man haade stader Nutid og Fremtid, hvis man lægger de paabegyndte eller projekterede Kulturer ødelæggende Hindringer i Veien.

Er det nødvendigt at støtte Foretagender, der have stor Betydning for Landet, saa er det saa meget mere nødvendigt netop at støtte Skovkulturen, da den kræver store Offre, der lige saa sikkert give Nutiden Arbejdsfortjeneste, som Bønnen bliver Efterkommernes og derfor fortjener ikke alene Anerkjendelse, men al mulig Opmuntring.

Sluttelig bemærkes, at Banelinien Arden, Mars, Viborg harmonerer med de Forordninger, der for Østhimmerlands Vedkommende fandt Udtryk paa Jernbanemødet den 17de Januar d. A. i Bælum, og det maa anses for givet, at samtlige Interesserede kan enes om Forbindelsen Mars—Arden, da det formodentlig ikke kan være Hensigten at gavne en enkelt Kjøbstad eller en mindre Egn paa det Heles Beføstning.

1ste Februar 1887.

13.

Til
den høie Regjering og Rigsdag!

Undertegnede Beboere af den vestlige Del af Himmerland tillader sig herved ærbødigst at ansøge om, at der ved Anlægget af den paatænkte Løgstørbane maa blive taget Hensyn til denne Egn. — Der er fra anden Side bleven fremhævet, at vi have stor Fordel af Fjordens Nærhed og de ved denne værende Udfskibningspladser. Dette viser imidlertid stor Mangel paa Kjendskab til de lokale Forhold, da der fra Løgstør til Virkfund ikke findes en eneste Havn eller Bro, hvor Skibe kunne lægge til, og hvad Dampskibsforbindelsen angaar, da have vi vel et Skib ugenlig, men dette stopper kun ved Hvalpsund, naar Veiret tillader det, og da Losning og Ladning sker ved Vaade, kan der ikke være Tale om Udfskibning af Kreaturer. Fjorden fryser ogsaa let til i det smalle Farvand mod Syd, saa regelmæssig Skibsfart kun finder Sted nogle Maaneder. Fra Hobro-Aalborgbanen have vi 5 à 6 Mil, og vi ønske derfor, at det paatænkte Baneanlæg maa blive ført i en saa vestlig Retning, at der kun bliver 2 Mil fra Kysten til Banen, hvilket ikke kan ske, naar denne kommer om ad Mars, idet Veilængden saa for mange af os bliver 3 Mil, hvorimod Beboerne mellem Banerne kun faae høist 1½ Mil. — Hvad der ogsaa kan tale for en mere vestlig Retning er det store Tjufferi, som ernærer flere Hundrede Menneſter, for hvem det er af stor Betydning, at deres Fangst kommer til Markedet